

VIDAL OLIVERAS, Jaume. *Galerisme a Barcelona (1877-2012). Descobrir, defensar, difondre l'art.* Presentació Xavier TRIAS i Carlos DURAN I BASTÉ. Barcelona: Ajuntament de Barcelona, Art Barcelona Associació de Galeries, 2012. 307 pàgs. i ils. [22 x 25,5].

Llibre molt il·lustrat que revisa els orígens i la consolidació de les galeries d'art a Barcelona. L'autor exclou aquells projectes que no varen aportar res a l'àmbit cultural, sobretot durant les primeres etapes, i se centra en l'estudi de les galeries que mitjançant un plantejament local o internacional varen determinar el gust i el col·leccionisme.

El volum està dividit en tres apartats: descobrir l'art (1877-1936), defensar l'art (1939-1970) i difondre l'art (1970-2012). Al final trobem un llistat de les galeries i les exposicions que s'han desenvolupat a les seves sales des de la seva creació. Per tant, el treball té un interès perquè ens permet introduir dins del context artístic de cada període i perfila la situació del mercat a la ciutat de Barcelona, al mateix temps la seva consulta és útil per als que estan interessats en la matèria, volen conèixer la trajectòria d'una sala i els artistes que ha recolzat.

També aporta informació sobre la manera de gestionar els diversos espais expositius, línies de treball, orientació, objectius artístics i comercials, etc. El primer capítol resumeix i integra l'aparició del moviment artístic contemporani al mercat barceloní a partir dels antics salons de París. Defineix com es va gestar per part de la burgesia catalana un interès per la compra i el col·leccionisme d'art i com es va passar d'un model expositiu que englobava moltes competències: venda de material artístic, confecció de marcs, impressió de catàlegs, etc... a un altre que es va anar consolidant durant l'etapa de la postguerra (veure la secció: defensar l'art), en el qual el galerista era més bé un promotor cultural, que organitzava tertúlies i altres activitats culturals, a la vegada que exercia una tasca com a marxant, per mitjà de la qual procurava introduir alguns artistes en el mercat.

L'últim apartat dedicat a l'art actual, el centra en les activitats que varen desenvolupar-se a partir de l'any 1968, un moment important per al sector, cosa que va afavorir, a partir de 1978, la formació de la primera associació de galeries de Barcelona, entre les quals hi havia la galeria Dau al set, o bé la Maeght, entre d'altres.

El llibre, traduït per Jordi CURELL, ha obtingut el premi de l'Associació Catalana de Crítics d'Art 2012; tot i que tracta l'àmbit de les galeries, Vidal estructura el text de manera que s'esmentin altres sectors com el dels crítics, les publicacions de catàlegs i les mostres col·lectives desenvolupades al sector públic, amb l'objectiu de completar altres aspectes i situar el sector dins d'un contexte més ampli.

Potser caldria valorar la precisió amb que l'autor desenvolupa els diversos aspectes, perquè tracta d'aportar una visió fidedigna de cada galeria i període –tot i que de vegades es limita a traçar els trets més característics- de manera que el lector pugui fer-se una idea clara d'aquests. En la valoració de les galeries actuals aporta els noms

dels propietaris, els artistes amb els que la sala col·labora i també l'orientació que aquesta té, la qual cosa fa que l'obra sigui una guia útil.

IHE
(Secretaria de la revista)

Traducción de la reseña anterior:

Obra profusamente ilustrada que revisa los orígenes y consolidación de las galerías de arte en Barcelona. El autor excluye aquellos proyectos que no aportaron nada al ámbito cultural, sobretodo durante las primeras etapas, y se centra en el estudio de las galerías que mediante un planteamiento más local o internacional determinaron el gusto y el coleccionismo.

El volumen se halla dividido en tres apartados: descubrir el arte (1877-1936), defender el arte (1939-1970) y difundir el arte (1970-2012). Cuenta además al final con el listado de las galerías y las exposiciones que se han desarrollado en sus salas desde su creación. Por consiguiente, el trabajo tiene un interés pues nos introduce dentro del contexto artístico de cada periodo y perfila la situación del mercado en la ciudad de Barcelona, a la par que sirve de consulta al interesado en la materia, que quiera conocer la trayectoria de una sala y los artistas que ha apoyado.

Aporta además información sobre el modo de gestionar los diversos espacios expositivos, líneas de trabajo, orientación, objetivos artísticos y comerciales, etc. El primer capítulo resume e integra la aparición del movimiento artístico contemporáneo en el mercado barcelonés a partir de los antiguos salones parisinos. Define como se gestó por parte de la burguesía catalana un interés por la compra y el coleccionismo de arte y también como se pasó de un modelo expositivo que englobaba múltiples competencias: venta de material artístico, confección de marcos, imprenta, etc... a otro que se fue consolidando a lo largo de la etapa de postguerra (ver el apartado: defender el arte), en el cual el galerista era más bien un promotor cultural, que organizaba tertulias y otras actividades culturales, a la vez que ejercía una labor como marchante a través de la cual procuraba introducir algunos artistas en el mercado.

Centra el último apartado dedicado al arte actual mencionando algunas actividades que tuvieron lugar a partir de 1968, un momento de auge para el sector, que favoreció, a partir de 1978, la formación de la primera asociación de galerías barcelonesas, entre las cuales destacaban la galería Dau al Set, o la Maeght, entre otras.

El libro, traducido por Jordi CURELL, ha obtenido el premio de la Associació Catalana de Crítics d'Art 2012 y aunque trata básicamente el ámbito de las galerías, Vidal estructura el relato de tal modo que queden mencionados otros sectores como el de los críticos, las publicaciones de catálogos y las muestras colectivas desarrolladas

ÍNDICE HISTÓRICO ESPAÑOL

ISSN: 0537-3522

CEHI- Universitat de Barcelona (novembre 2013)

desde el sector público, con el objetivo de completar otros aspectos y encuadrar el sector dentro de un contexto más global.

Tal vez cabría valorar la precisión con que el autor va desarrollando los diversos aspectos, pues trata de aportar una visión lo más fidedigna posible de cada galería y periodo -a pesar de que en algunos casos se limita a trazar los rasgos más característicos- de tal modo que el lector pueda hacerse una idea clara de éstos. En la valoración de las galerías actuales aporta los nombres de los propietarios, de los artistas con los que la sala colabora y también la orientación que ésta tiene, con lo cual la obra puede considerarse una guía útil.

IHE

(Secretaria de la revista)